

je dva filma godišnje.

Beba Lončar se rodila u Beogradu kao Desanka u građanskoj porodici. Rasla je blizu legendarnog Taša. Još u šestoj godini poželega je da bude glumica. Njena lepota je bila originalna i zato zapažena. Igrala je balet i stekla gracioznost, ali joj je lep glas doneo posao najavljiivačice dečijeg programa na Radio Beogradu.

Slučaj je hteo da poznih pedesetih godina, reditelj Dimitrije Stančulović, koji je snimao dokumentarni film "Čovek sa vagom" vidi malu Desanku Lončar. Za svoje prvo stvaranje na filmu dobila je honorar od hiljadu dinara. Posle toga je, kad je napunila petnaest godina otkrio reditelj Krešo Golik i ubacio u film "Deveti krug" sa kojim je otišla u Kan. Beba Lončar je ozbiljnu međunarodnu karijeru počela sa Luj de Finom u filmu "Rogonja". Potom su usledili "Izvinite, vodimo ljubav", Pjera Klementija i "Kazanova 70" sa Marčelom Mastrojanim. Snimala je sa Burvilom, Vitoriom Gasmanom i Pjetrom Djermanijem u seriji "Gospođe i gospodo".

Nije volela Ameriku i Holivud, koji se tek rađao, pa se nastanila u Rimu, većnom filmskom gradu šezdesetih i ranih sedamdesetih godina. Italijani su je zvali Bela Bambola.

VLASNICA DINASTIJE ZEPTER

Malo Srba zna da su Madlen i Milan Janković jedan od najuspešnijih i najbogatijih Srba na planeti. Malo Srba zna da su Madlen i Milan Janković, vlasnici kompanije "Zepter internacional", koja ima svoje filijale u pedeset zemalja sveta. Vrednost ove kompanije i uloga porodice Janković se procenjuje na preko 6 milijardi evra.

Zepter je ime za kraljevsko žezlo, i Milan i Madlen Janković su krajem devedesetih odlučili da ga koriste kao svoje prezime da bi ih svetski poslovni krugovi bolje razumevali i prihvatili. Tako su Jankovići postali Filip i Madlen Zepter.

Madlena Janković – Zepter potiče iz porodice Horvat. Njen deda je bio službenik železnice Austro-Ugarske, a otac u Gracu diplomac Politehničke akademije i inženjer, graditelj francuskih pruga po Africi. Za sebe Madlena kaže da je Srпкиnja, čiji je otac Slovenac.

Rodjena je 1947. u Beogradu, kod crkve Svetog Marka, gde je i krštena kao pravoslavka i gde je njena majka Divna Ilić imala krojački salon. U tom salonu Madlena je učila lekcije o lepoti gracioznosti, ali i upoznavala znamenite Beograđane, među kojima je najzabavnija bila glumica Ljubinka Bobić.

Njena majka je bila poslovna žena, jedno vreme i direktor "Organizacije konfekcije", što je otvorilo Madleni prozor u biznis. Studirala je književnost, mada je uvek bila bliža umetnosti i estetici. Kada je sa suprugom Milanom 1980. godine otišla u Austriju, Madlena Janković je kao profesor književnosti radila u "Crvenom signalu", a potom u RU "Novi Beograd", koji je i poslao na rad u Beč.

Zepteri danas u otadžbinskim zemljama imaju banku, osiguranje i još desetak firmi, poslovnu zgradu u ulici Kralja Petra u Beogradu, koja je nagrađena kao arhitektonsko delo i koju su pretvorili u hram umetnosti. Tu se nalaze Kreativni studio Zepter, zatim izdavačka kuća Zepter, salon estetskih proizvoda Zepter. Preko Fonda Madlena Zepter pomažu mlade srpske intelektualce, talentovane omladince i ljude, posebno decu u nevolji. Sa 150 stipendista rukovodioci ovog Fonda svakog meseca održavaju redovne sastanke da

bi dogovarali njihove aktivnosti.

Gospođa Zepter je aktivan kulturni radnik. Beogradska javnost je ove godine videla u Galeriji Zepter u vreme izložbe "Starom nakitu darujemo svetlost". Gospođa Zepter je mecena književne nagrade "Žensko pero" u SCG, ali i nagrade Zepter u Francuskoj. Beograđani su Madlenu, Filipa i njihovu ćerku Emu Zepter mogli poslednji put da susretu na promociji nove srpske opere i teatra Madlenijanum u Zemunu, u koji je porodica Zepter uložila 12 miliona evra. U ovoj prvom privatnom pozorištu na Balkanu porodica Zepter je već prikazala dve sjajne predstave, operu "Hofmanove priče", kao i dramu "Don Kihot".

SRPKINJA GRADI KENIJU

Kada putnik namernik svrati u Najrobi može se iznenaditi kada u trgovačkom delu kenijske prestonice vidi napis Soko centar. Asocijacija na naše sokolove biće i prirodna i sasvim opravdana, jer je vlasnica tog tržnog centra jedna mlada Srпкиnja iz Kikinde. To je Tatjana Teja, danas poznati biznismen u Keniji i jedan od uglednijih hotelijera i građevinara. Kompanija koju danas vode Tatjana i njen suprug Kerim Teja, bavi se izgradnjom stambenih i poslovnih prostora za izdavanje, prodaju ili vođenje. Jedno vreme bila je to prva kompanija te vrste na kenijskom prostoru.

Ova Srпкиnja, koja je nedavno učestvovala na beogradskoj manifestaciji Lideri srpske dijaspor, sa suprugom vlasnik je hotela Heron Kourt, zatim Blakrose apartmana i čitavih kvartova u Najrobiju.

Tatjana je rođena u Kikindi 16. septembra 1964. godine. Roditelji su Desa, bivša učiteljica i Stevan Mirkov, nekadašnji direktor osnovne škole "Petar Kočić". Odrasla je uz brata Zorana u malom mestu Nakovu, na samoj rumunskoj granici, koje ima 3.000 žitelja. I danas se rado seća svog detinjstva:

- Mi smo među prvima u selu kupili televizor, pa se naša kuća ubrzo pretvorila u bioskopsku salu. Komšije i prijatelji su dolazili da gledaju tada popularnog Čkalju i Miju. U selu su postojala samo dva automobila, pa smo mi deca mogli slobodno da vozimo rolšue sredinom puta, bez veće opasnosti.

Bezbrizno detinjstvo od 1977. godine kada se porodica Mirkov seli u Kikindu, gde Tatjanin brat polazi u srednju školu, zamenila je školskim obavezama. Bila je i uspešan sportista, jer je igrala košarku, plivala i vozila bicikl. Kao đak generacije četvrtu godinu srednje škole provela je u norveškom gradu Narviku koji je bio zbratimljen sa Kikindom. Taj put je, čini se danas, bio presudan za Tatjaninu budućnost, jer je otišla u Englesku na usavršavanje jezika. Tu je postala asistent generalnog direktora jednog hotela i kasnije odnosno vlasnika kompanije. Bila je to za mladu Kikindanku prva velika škola biznisa. Na poslu je Tatjana Mirkov i upoznala svog supruga Karima Teja i oni su se venčali 1990. godine u Londonu. Otvorili su kafe bar The Espresso na Pikadiliju 1993. godine. Plan je bio da otvore još nekoliko ovih barova, ali zbog smrtnog slučaja u porodici Teja, Tatjana i Karim napuštaju svoj poslovni projekat u Londonu i odlaze u Keniju. U Najrobiju, koji ima 2,3 miliona stanovnika mlada Srпкиnja je danas poznata poslovna žena.

SRPSKA VENERA

Sa dimenzijama koje odgovaraju idealnoj ženskoj figuri, koju je pre dve hiljade godina utvrdio rimski arhitekta Vitruvilus, mlada Jovanka Šopalović je u Francuskoj 2005. godine proglašena za lepoticu dana. A već u proleće 2006. godine je za sat snimanja reklame, ženskog donjeg rublja, uzimala 3.000 evra.

Njene dimenzije su: visina 177 cm, struk 60 cm, kukovi 90 cm i obim grudi 85 cm. Teška je samo 50 kilograma. A ima i francusku nogu, jer nosi cipele broj 36 kao Pepeljuga.

Jovanka Šopalović je rođena u Insbruku, Austrija u porodici gastarbajtera. Otac je bio sudski tumač nemačkog jezika iz Beograda, a majka iz Prijedora. U Pariz je došla kao student modnog dizajna i osvojila prvu nagradu u dizajniranju veša, kao i diplomu. Kada je među dve hiljade kandidatkinja izabrana naredne godine za manekena kozmetičke firme »Lankom« Jovanka Šopalović je izabrala profesiju manekenke, a ne dizajnera.

Visoka i vitka privukla je pažnju i najpoznatije modne kuće za žensko rublje »Obad«, koji su je uzeli za zaštitni znak kompanije. Posle toga otvorena su joj sva vrata svetskih firmi kao što su »Dior«, »Kartije« i »Le Burže«. Sredinom devedesetih Jovanka Šopalović je kao prvo lice, tačnije telo Evrope i sveta zarađivala 10.000 dolara po modnoj reviji. Mnogo više od novca donelo joj je priznanje da bude i simbol francuske avio kompanije »Air France«.

Jovankini spotovi se neprestano vrte na televizijskim kanalima »Franse 2« i »Kanal plus« u Parizu. Holivudski agenti je zbog njene lepote i talenta nisu ostavili na miru. Jovanka Šopalović, mada mašta da igra u »Putujućem pozorištu Šopalović«, ima dve uloge u filmovima »Teorija zavere« i »Džet-set«. Bila je partnerka slavnim glumcima Džuliji Roberts i Melu Gibsonu.

D.L.

www.serbianmirror.com